

בש"פ 6639/17 - מדינת ישראל נגד محمد תורק

בבית המשפט העליון

בש"פ 6639/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

محمد תורק

המשיב:

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט באלוול תשע"ז (10.9.17)

בשם המבקשת: עו"ד מорן פולמן

בשם המשיב: עו"ד עלא תלاءו

החלטה

1. לפני בקשה רבעית להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. במסגרת ההחלטה להאריך את מעצרו של המשיב בפעם השלישייה קבוע חבריו, השופט נ' סולברג, כי ככל שלא

עמוד 1

תשתיים שמיית הוכחות ותוגש בקשה נוספת להערכת מעצרו של המשיב, יוגש תסקיר עדכני בעניינו, על מנת שניתן יהיה לשקלול הוכחותה של חלופה מעצר.

3. ביום 24.8.2017, משהוגשה בקשה נוספת להערכת המעצר, הוריתי לשירות המבחן, בהחלטתי מיום 29.8.2017 להגיש את התסקיר דין לא יאוחר מיום 5.9.2017, וזה אכן הוגש בתאריך הנ"ל.

4. עובדות כתוב האישום המתוקן במקרה זה פורטו בהחלטתו של חברי השופט ע' פוגלמן מיום 19.12.2016, ומכך לא ראויין לנכון לשוב ולפרטן. די אם אזכיר כי עסקינו בסכסוך בין שני משפחות שכנות מתגוררות בטירה, שבעתיהם הגיעו המשיב לשכונה מסוימת בטירה, שבו שקיית שבתוכה נשק מוכן לשימוש. בהתקרבו למתרון כיוון המשיב את הנשך וירא לעברו. כתוצאה מהירוי חדר קליע לגבו של המתרון ופצע אותו. בהמשך נמלט המשיב מהמקום עם הנאשם 2 בכתב האישום ובסיומו.

5. בית המשפט קמאקבע ביום 5.5.2016 כי בעניינו של המשיב קיימת תשתיית ראייתית לכואורית המבוססת סיכון סביר להרשעתו במiosisו לו. תסקיר שהונח לפני הערכאה הדינית לא כלל המלצה לשחרורו של המשיב ממעצר מאחריו סורג ובריח בשל העדרה של חלופה מתאימה.

6. מהتسיקר העדכני שהוגש לעוני עולה כי שירות המבחן מתרשם מכך שהמשיב חסר בשלות רגשית ונוקט בעמדה מצומצמת לגבי המiosisו לו, ולגבי הסכסוך המתרחש בין שתי המשפחות. שירות המבחן העיריר כי נוכח המתח בין שתי המשפחות קיים סיכון ממשמעותו להישנות התנהגות פוגענית. שירות המבחן בוחן את החלופה שהוצעה, בבית חברה משפחה בכפר קאסם, ואת שלושת המפקחים המוצעים ומצא כי לא היה בהם כדי לאין את המסוכנות הנש��פת מהמשיב להישנות התנהגות פוגענית דומה. לפי שירות המבחן, המפקחים המוצעים ביטאו נאמנות מוחלטת כלפי המשיב באופן שלהערכת השירות יקשה עליהם לוויסת את התנהגותו ולדוח על הפרות מצדיו. כן צוין כי מקום החלופה המוצע לא מרוחק באופן משמעותי ממקום מגורי משפחת המתרון.

7. באת כוח המבקשת עטרה לקבלת הבקשה, ובפרט, נוכח המסוכנות הנש��פת מהמשיב בהתחשב במiosisו לו בכתב האישום ונוכח האמור בתסקיר העדכני. בא כוח המשיב שם את הדגש בטיעונו על אי-דיוקים ושגגות שנפלו, לטענתו, בתסקיריו העדכני של שירות המבחן.

8. אני סבור כי אף אם נפלו אי-דיוקים מסוימים בתסקיר העדכני (ויבחר, אין קובע כי זהו המצב), נוטה בית המשפט ליתן משקל מהותי להערכת שירות המבחן ולהמלצותיו כגורם מażu ריב ניסיון [השו: ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 13-14 (3.9.2012)], ומכך אני רואה מקום להתערב בחווית דעתו של השירות.

9. באשר לקצב התקדמות ההליך; אף שנטגלו חילוקי דעתות בין הצדדים באשר לסיבות שהביאו לכך שפרשת הוכחות לא הושלמה ביום 7.9.2017, ואף שהם חלקם אם ניתן יהיה להשלימה במועד הדיון הנוסף שנקבע ליום 14.9.2017; ספק אם ניתן לחלק על כך שההיליך העיקרי בעניינו של המשיב נמצא בשרות האחونة.

10. בהתחשב בחזקת המסוכנות הסטטוטורית בעניינו של המשיב, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים, ולהערכתו של שירות המבחן – בשני התסקרים – כי אין בחולפה ובמפתחים שהוצעו כדי לאין מסוכנותו של המשיב; אני מקבל את הבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 6.9.2017 או עד לסיום ההליך המשפטי בעניינו, זאת על אף התמצאות ההליך בעניינו.

ניתנה היום, י"ט באלוול התשע"ז (10.9.2017).

שפט